

вання з соціально-політичної площини в юридичну підтовхує до зміни інтегративної моделі етнопонаціональної політики на асимілятивну. Це зменшує роль соціології та публічного обговорення в розробці концептуальної моделі етнопонаціонального розвитку України, зводить її стратегію до рівня оптимізації механізму адміністративно-правового регулювання.

Таким чином, міжетнічна толерантність етнічних спільнот може бути показником консолідації українського суспільства у випадку визнання етнопонаціональних спільнот рівноправними суб'єктами політичних, правових та майнових відносин. Міжетнічна толерантність бути показником консолідації українського суспільства за допомогою неупередженого соціологічного моніторингу етнопонаціональних дистанцій лише в місцях компактного проживання етнопонаціональних спільнот. Це піднімає значення регіональної етносоціології, зменшує адміністративний тиск на місцеві державні адміністрації та органи місцевого самоврядування з приводу регулювання етнопонаціональних відносин.

Перспективи взаємодії між різними акторами процесу націоналізації та поширення міжетнічної толерантності в Україні відкриваються за умови введення правової відповідальності за дискримінаційні висловлювання щодо національної гідності представників різних етнопонаціональних груп як з боку політиків, так і з боку ЗМІ. Прийняття рішень щодо етнопонаціональних відносин має спиратися не лише на принципи етнопонаціональної політики, але й потреби їх регулювання за допомогою етнопонаціонального менеджменту на регіональному рівні.

Перелік використаних джерел:

1. Євтух В.Б. Міжетнічна інтеграція: постановка проблеми в українському контексті / В.Б. Євтух, В.П. Трошинський, Л.О. Аза. – К.: 2003. – 79 с.
2. Дворецкий И. Х. Латинско-русский словарь. – М.: Высшая школа, 1976. – 1096 с.
3. Park R.E. The Concept of Social Distance As Applied to the Study of Racial Attitudes and Racial Relations // Journal of Applied Sociology, 1924. – Vol. 8. – P. 339–344.

4. Bogardus E.S. Social Distance and Its Origins // Journal of Applied Sociology, 1925. – Vol. 9. – P.216-226.
5. Панина Н.В. Українське суспільство 1994-2005: соціологічний моніторинг. – К.: Видавництво Софія, 2005. – 160 с.
6. Панина Н.В. Фактори національної ідентичності, толерантності, ксенофобії та антисемітизму в сучасній Україні // Соціологія: теорія, методи, маркетинг. – 2005. – №. 4. – С. 26-45.
7. Паниотто В. Динаміка ксенофобії та антисемітизму в Україні (1994-2007) / Владимир Паниотто // Соціологія: теорія методи, маркетинг. – 2008. – №1. – С.197-214.
8. «Региональная толерантность, ксенофобия и права человека в Украине в 2012 году». Аналитический отчет по результатам исследования [Электронный ресурс]. – Режим доступа: www.itpex.org/urp/doc/zvit_sich_2013_58_ros_60.docx
9. Соціологи заміряли національну вражду по 7-бальної шкалі [Електронний ресурс] // Інформаційна агенція УНІАН від 14.02.2013. – Режим доступу: <http://www.unian.net/news/553256-sotsiologi-zameryali-natsionalnyu-vtrajdu-po-7-ballnoy-shkale.html>
10. Украинцы в целом толерантны, однако не любят цыган, негров, азиатов и арабов [Электронный ресурс] // ZN,UA від 13.02.2013. – Режим доступу: <http://zn.ua/UKRAINE/ukraincy-v-velom-toleantny-odnako-ne-lyubyat-tygany-negrov-aziatov-i-arabov.html>
11. Пелін О.В. «Нелегальні мігранти»: виклик часу чи регіональна проблема Закарпаття? / О.В. Пелін // Науковий вісник Ужгородського університету. Серія: Політологія. Соціологія. Філософія. Вип. № 9. – 2008. – С.195-198.
12. Пелін О.В. Міжетнічні дистанції як проєкції на можливі міжнаціональні стосунки / О.В. Пелін // Вестник Одесского національного университета. Том 16. – Выпуск 10. Соціологія і політичні науки, 2011. – С.348-353.
13. ПАРЛАМЕНТСЬКІ СЛУХАННЯ «Етнопонаціональна політика України: здобутки та перспективи» [Електронний ресурс] // ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ. Офіційний портал від 11.02.2012 року. – Режим доступу: http://rada.gov.ua/news/Novyyu/Parlamentski_slukhannya/55387.html